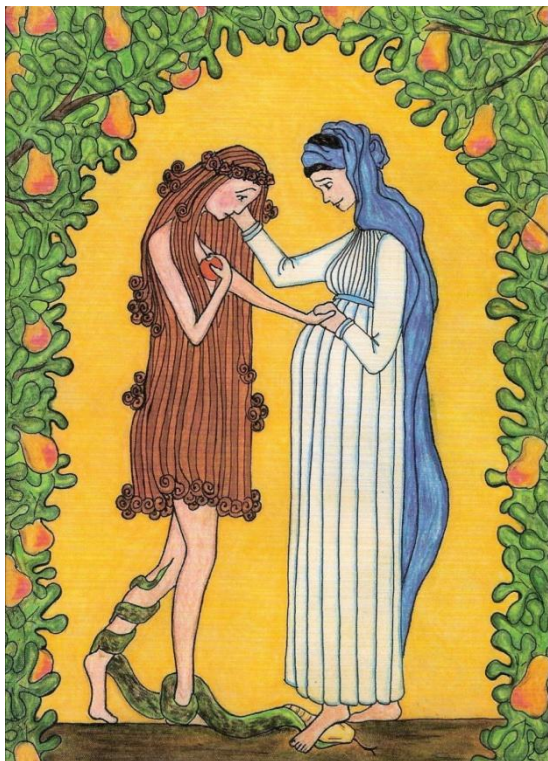

December 2020

Pieseň:

Mária má jedinečné postavenie a úlohu. Verným milujúcim počúvaním a poslušnosťou voči Duchu Svätému stala sa Matkou Vykupiteľa a Matkou všetkých veriacich. Ustavične vyprosuje Cirkvi turečného Ducha .

Pieseň: Duchu sv. Príď na mocný príhovor ...

Rozjímanie nad modlitbou Anjel Pána.

Modlitba Anjel Pána poukazuje na zásadné momenty v dejinách spásy. Slová modlitby nám pripomínajú Máriino „áno“ anjelovi Gabrielovi, ktoré odčinilo Evino „nie“ bohu v záhrade Edenu. V modlitbe Anjel pána pozerám na Máriu ako na najvyšší príklad svätosti. Opakujeme jej slová a prijímame jej postavenie „služobnice pána“ s otvorenosťou dovoliť Božej vôli uskutočniť sa v našich životoch.

Kráčajúc s Máriou, našou Matkou pomodlíme sa modlitbu Anjel Pána meditujúc nad obrázkom pred nami. Kresba nesie názov: **Mária utešuje Evu.**

Mária poslušná, hovoriac: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Eva bola neposlušná a jej neposlušnosť bola príčinou smrti celého ľudstva. Podobne Mária – svojou poslušnosťou sa stala príčinou spásy celého ľudskému pokoleniu. Uzol Evinej neposlušnosti bol rozviazaný Máriinou poslušnosťou.

Na ľavej strane obrázku vidíme Evu, vidíme seba. Na pravo je Mária. Nad celou scénou sa vznáša Duch Svätý - ožarujúc ich svetlom. Boh Otec pozerá na svoju milovanú záhradu. Možno mu steká slza po líci, keď sa koná toto dlho očakávané stretnutie. Konečne prichádza Jeho Syn do hĺbok našej ľudskosti. Tak blízko ľudskému srdcu ako je to len možné, rastie v lone mladej ženy menom Mária.

Tiché zamyslenie a modlitba: **Anjel Pána zvestoval Panne Mária. A ona počala z Ducha Svätého.** Zdravas Mária ...

V knihe Genezis sa Boh prechádza po záhrade, ukazujúc svoje priateľstvo a blízkosť človeku. Záhrada je sama darom človeku – aby ju obrábal a staral sa o ňu. Je miestom vzťahu a spolupráce. V Písme je záhrada aj miestom závidy a vraždy ako v prípade Nabotovej vinice. V Piesni piesní je záhrada symbolom lásky. V Evanjeliu podľa sv. Jána je opäť miestom zrady. Toto všetko nám pripomína, že sme v skutočnosti takouto záhradou. V našich srdciach neustále pokračuje táto dráma medzi vernosťou, láskou a slabosťou a zradou. Obrázok nám však pripomína, že Mária svojou poslušnou vernosťou prerušila tento začarovaný kruh. Preto je našou nádejou.

Oblúk na obrázku symbolizuje koniec niečoho a začiatok iného... Podobne ako klenby našich kostolov znázorňujú zmenu časovosti, tak aj tu. Cez klenbu vstupujeme do niečoho mimoriadneho – história a večnosť sa stretávajú. Evin žiaľ a Máriina radosť ukazujú na historické skutočnosti, ale zároveň na večnosť.: definitívne vykúpenie slabosti a hriechu, na našu spásu v Ježišovi Kristovi

Na obrázku sú tri druhy ovocia. Jedno ovocie pokrýva klenbu – zdá sa chutné a v hojnosti. Ďalšie ovocie je v Evinej ruke –zjavný odkaz na jej vzatie ovocia zo stromu poznania. Tretí druh

ovocia je skrytý v Máriinom lone: Ježiš Kristus – ako povedala Alžbeta: Požehnaný je plod tvojho života.

Evino ovocie bolo na jedenie chutné, na pohľad krásne a na poznanie vábivé. Máriino ovocie, jej Syn sa zdal byť úplným opakom. Počas jeho umučenia sa o ňom mohlo povedať, že „nemá podoby ani krásy ... a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili“ (Iz 53,2).

Paradoxne však – Ježiš je pravým ovocím. Byť kresťanom znamená je uvedomiť si, že Ježiš je naším všetkým, naším jediným pokrmom, naším jediným prameňom šťastia.

Preto je Eva – v dôsledku svojho hriechu a neposlušnosti – znázornená ako smutná a neplodná. Mária – na druhej strane – je tehotná. Život – sám Život sa v nej zakorenil a čoskoro obnoví život všetkých mužov a žien. Toto je nádherné tajomstvo, ktoré vidíme vpísané do Máriinej radostnej tváre.

Tiché zamyslenie: **Hľa služobnica Pána. Nech sa mi stane podľa tvojho slova.**

Zdravas Mária ...

Hriech má na nás zvláštny vplyv. Vopred nám ponúka všetko, na konci nás však necháva len s hanbou a frustráciou. A smútok sa začne usadzovať v našom vnútri. Zatiaľ čo Mária je znázornená v modrom (symbolom nebies), Eva je zahalená svojimi hnedými vlasmi – farbou zeme. Vyzerá to, akoby už zabudla zdvihnúť hlavu. Práve to spôsobuje hriech – je ako Alzheimer – zabúdame na náš pôvod a naše učenie: večné prebývanie s Bohom, ktorý je láska. Zatvárame sa tiež pred druhými, bojíme sa im pozrieť do tváre.

Máriin pohľad je nasmerovaný na ovocie v Evinej ruke, ale taktiež akoby pozerala poza. Pozerá na Evino srdce. Aj keď bola Mária počatá bez hriechu, jej bezhriešnosť je ovocím vykúpenia jej Syna. Jej čistota a radosť sú rýdzim darom, rýdzim prijatím. Mária tiež zažila nekonečné milosrdenstvo a práve preto je schopná milosrdne pozeráť na Evino srdce. Jej pohľad je pohľadom pochopenia a materského súcitu

Ľavou rukou Mária drží Evinu ruku – ktorá pravdepodobne predtým držala s hanbou jablko – a kladie ju k jej lonu. Učí tak Evu prvému kroku v tejto dráme – treba zanechať svoju pýchu a hanbu a objaviť tlkot srdca živého Boha. Mária nevysvetľuje – jednoducho ju privádza k Bohu, ktorý sa stal telom.

Pravou rukou Mária zdvihla Evin pohľad, ktorý je navyknutý na sklesnutý postoj po páde. Opäť tak upriamuje jej pozornosť na jej milovaného Syna.

Toto je Máriina misia a taktiež naša: ohlasovať radostnú zvesť Božieho odpustenia a privádzať všetkých k jeho Najsvätejšiemu Srdcu.

Ďalším prvkom je svetlo, ktoré ožaruje celú scénu. Žltá farba často znázorňuje božstvo. Božiu milosť a prítomnosť. Na tejto kresbe vidíme ako obaľuje a objíma obe: Evu aj Máriu. Ježiš Kristus je Emanuel – Boh s nami. Je s nami vo chvíľach zlyhania a hriechu ako aj vo chvíľach vernosti a poslušnosti. Boh nás neopúšťa. To nám zjavil svojim vtelením.

Tiché zamyslenie: **A Slovo sa telom stalo. A prebývalo medzi nami. Zdravas Mária ...**

Oroduj za nás svätá Božia rodička...

Pieseň: Anjel z neba v rúchu jasnom

Pieseň: Ty si Najvyšší

Drahý Spasiteľ. Vítame ťa medzi nami. Prichádzaš na svet z nekonečnej lásky k nám, k Bohu, k spravodlivosti, k pravde, k добрote a tiež z milosrdenstva. Učíš nás milovať nebeského Otca nadovšetko, poslúchať ho vo všetkom a z lásky k nemu milovať aj svojich blízkych ako seba samého.

Báseň:

Prichádzaš, Láska, ako Dieťa
bezmocné, celé oddané.

Príjme ťa človek? Neprijme ťa?

Netrpneš, kde ti prestrú srdcia,
z dôverou hľadiš objat' svet,
nezmŕza v tebe jeho tvrdza.

Ten pokoj, ktorý žiari z jasiel',
všetok chlad, všetku skepsu zaháňa.

V ňom človek akoby len teraz sa bol našiel...

Tvoj pravý oltár sú tie jasle,
i tvoja prvá ambóna,
i trón, z ktorého zhliadaš na dobré i zlé.

Dávaš sa cele, bez výhrady,

tak ako nik sa nedáva,

sám ľudský plod nie – neznajúci vlády...

Úbohý, kto ťa v náruč nezoberie,
kto neskrehne a späť sa
pred tebou, zavrie chytikom dvere...

Úbohý, kto sa parí v atmosfére

prázdneho svojho pohodlia,

pestujúc si v nej pávie perie.

Ty nehou z jasiel' hlásaš dnes a znova
že láska je len oddaná, nie sebecká a podenková.

Ty zmáhaš márnosť efemeríd,

ako len dieťa zmáhava,

čo nenúti sa v lásku veriť,

bo samo v láske lásku dýcha,

dych neviazanej neviny

a večný vianočného ticha...

Mne stúlenému, žasnúcemu dávaš tu prvú lekciu,
v čom prvé sily sveta driemu:
keď budem v sebe malé dieťa,
prijmem ťa vrúčne ako Dar,
do záhrad duše vovediem ťa
a položím ti – a položím ti srdce na oltár.

Sláva Bohu na výsostiach a na Zemi pokoj ľuďom dobrej vôle. Takto reagovali nebeské zástupy na skutočnosť, že si sa Ty, Boh stal človekom. Dieťaťom takým chudobným, že ležíš v jasliach určených na kŕmenie zvierat. Hlbšie poníženie si ani nemožno predstaviť. „Ty, hoci máš božskú prirodzenosť, nepridŕžal si sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol si sa seba samého, vzal si si prirodzenosť sluhu...“ A predsa dvere ľudských príbytkov zostali pre Teba zatvorené. Ale zato nebešťania rozhlasujú aká je tvoja sláva.

Tvoja Božská sláva je totožná s tvojou láskou. Tato láska nemá hranice. Pre nás ľudí je to nepochopiteľné. My si totiž vyberáme: koho milovať, koho nenávidieť a zvyšok nám je ľahostajný.. Tebe Pane nik nie je ľahostajný, nikým nepohrdaš. Každý ľudskej bytosti daroval si veľkú

dôstojnosť. Zreteľnejšie si to ani nemohol dokumentovať ako tým, že si sa narodením zaradil medzi najposlednejších.

Tvoja sláva je absolútna a preto sa nezmenší ani v takomto úbohom prostredí, akým je Betlehemska maštaľ. Ľudia ti odmietli poskytnúť prístrešie, i keď si priniesol to najvzácnejšie – **pokoj**. Máš ho dost' pre každého. Ale prijať ho môžu iba ľudia dobrej vôle.

Tichá úvaha, hudba

Chudoba, uponíženie, opustenosť, pokorenie... to sú okolnosti, za ktorých si sa narodil, to sú znamenia, podľa ktorých Ťa môžeme poznať. Aký vzácny balzam si raz navždy nakvapkal do srdca chudobných, malých, svetom zaznávaných, lebo si im od okamihu svojho narodenia ukázal, že sú ti veľmi podobní, preto sú i uprednostnení, sú to tvoji miláčikovia, prví povolani. Ty, Pane, v jasliach nás učíš byť malými, ale plní vľúdnosti, prístupnosti pre všetkých, ako ty. Učíš nás dôvernému spoločenstvu s bezvýznamnými ľuďmi.

Pieseň: Tebe patrí chvála a sláva

Zasvätenie sa Duchu Svätému:

Duch svetla,	osviet' nás!
Duch múdrosti,	inšpiruj nás!
Duch mnohých možností	daruj nám schopnosť pozerat' do budúcnosti!
Duch odvahy	naplň nás!
Duch tvorivosti	nadchni nás!
Duch nadšenia	zapál' nás!
Duch šťastia	posilňuj nás!
Duch slobody	oslobod' nás!
Duch života	oživuj nás!
Duch sily	zjemni nás
Duch rastu	vyrovnaj nás!
Duch smiechu	rozhýb nás!
Duch milosrdenstva	dotkni sa nás!
Duch pokoja	naplň nás!
Duch porozumenia	vychovávaj nás!
Duch odpustenia	urob nás skromnými a nenáročnými!

Duchu Boží odovzdávame sa tvojmu vedeniu. Zapál' naše srdcia ohňom svojej lásky, aby sme pocítili, že žiješ v nás. Urob nás otvorenými pre tvoje vedenie. Buď živou silou nášho misionárskeho svedectva a našej pevnej nádeje na Nové nebesia a Novú zem. Daj, aby sme boli tvojimi nástrojmi pre spásu mnohých. Prijmi našu prácu, naše radosti a trápenia. Modli sa v nás, miluj v nás. Urob nás živým, svätým obetným darom, v ktorom máš zaľúbenie a zjednot' nás raz s tebou vo večnosti. Amen

Duch Boží, požehnaj nás všetkým tým, čo teraz najviac potrebujeme. Amen.

Na úmysel sv. Otca Františka: Otče náš, Zdravas Mária, Sláva Otcu ...